

IVAN PAVAO II (1978, 2000.)
Na pragu trećeg tisućljeća upoznao je kršćane.
"Potrebno je da naša Crkva sve učine
da se ne prepusti zaboravu spomen
utih koji su pretrpjeli mučeništvo".
Apostolsko pismo Tertio millennio adveniente, br. 31.

Ispred Crkve hrvatskih mučenika na Udbini mnogi su vjernici zastali i pomolili se pred spomenikom pape Ivana Pavla II., uspješnim radom akademskog kipara Slavena Miličevića. Pred ulazom u crkvu mogli su primjetiti novi natpis na nadvoju, a u samoj crkvi vidljivi su također novi detalji.

Ističe se vrlo lijepo umjetnički oblikovano Svetoghranište, novi oltarski stol i ambon. Okupljeni vjernici u molitvi su upijali ljepotu detalja novog Nacionalnog svetišta hrvatskim mučenicima.

A pored crkve, na mjestu gdje su partizani srušili staru župnu crkvu, a komunisti poslije rata izgradili hotel, sada stoji veliki Domovinski križ. Tu je u nastajanju budući Zid hrvatske boli i patnje, u koji će biti ugrađeno spomen-kamenje iz svih mjesta hrvatskih povijesnih tragedija, mjesta gdje su mučenici prošli svoju krv i polagali život za obranu svoje obitelji, Domovine i roda svog hrvatskog. Ovdje su i ove godine prinošeni novi spomen-kameni, koji su dostavljeni iz raznih hrvatskih krajeva na Udbinu. Ovdje će se sadašnji hrvatski naraštaji trebati zamisliti koliko toga im je boljševističko-komunistički režim pod represijom lažno nametnuo, prešutio i zatajio, ali ovdje će se i budući hrvatski naraštaji trebati zamisliti o najnovijoj hrvatskoj krvavoj povijesti, o nepravdnim sudskim postupcima, opakim uhićenjima, zatvaranjima i suđenjima hrvatskim braniteljima, posebice u stranim zemljama, o trpljenju i patnji, o velikoj ljubavi prema Domovini.

Hrvati su konačno dobili sveto mjesto gdje mogu promišljati, pokloniti se i moliti na nakanu i zagovor svojim mučenicima kroz povijest, iz svih svojih bitaka za opstanak i za Krst časn, pokolja i marševa smrti, križnih puteva i stradanja zbog jugokomunističkog prisilnog zatiranja istine i svega što je hrvatsko. Na takva misna slavlja trebao bi se odazivati i hodočastiti narod iz svih hrvatskih krajeva i iseljenišva. U dane koje je EU-parlament proglasio Danom sjećanja na sve žrtve totalitarnih režima, hrvatski bi katolici trebali prepoznati i taj dan prikazati, kao dan hrvatskih stradanja. To je trenutak kad se na misno slavlje u Udbini treba odazvati svatko tko je imalo zdrav, u duši i tijelu, kome je stalo da se mučeništvo i nepravda u hrvatskom narodu više nikad ne ponovi te slavno prikaže kroz euharistijsko sjećanje na Isusovu muku.

ISSN 1846-9990

HRVATSKA VJERNOST

ČASOPIS ZA HRVATSKI MARTIROLOGIJ

Prosinac 2011., God. VI., br. 7

POSVEĆENA

CRKVA HRVATSKIH MUČENIKA NA UDBINI

Osnovana Komisija HBK za Hrvatski martirologij

Osnovan Ured za pronalaženje, obilježavanje i čuvanje
grobova žrtava komunističkog režima

Cijeli projekt Crkve hrvatskih mučenika neprekidno iziskuje velika materijalna sredstva i domovinske i iseljene Hrvatske. Donatori su popisani i objavljeni u Hrvatskoj vjernosti. A taj cjelokupan memorijski projekt vrijedan je svake pozornosti i zahvale, bio je povijesno nužan i potreban za trajnu pouku budućim hrvatskim naraštajima. Na vanjskom dijelu crkve, na otvorenom prostoru preostaje ostvariti zamišljenu ideju Zida hrvatske boli i patnje. Kad taj dio bude započet oblaganjem spomen-kamena, tek će se tada slikovito uprizoriti opseg i veličina trpljenja i mučeništva hrvatskog naroda u prošlosti i zašto smo u tolikom broju razasuti i raseljeni po svijetu. Kalendar za iduću 2013. godinu upravo nam skreće pozornost na to hrvatsko raseljavanje kroz tegobnu povijest i upozorava na potrebu ozbiljnosti u budućnosti.

Naime, znamo kojoj su politici iseljeni i raseljeni Hrvati bili trn u oku od sredine prošlog stoljeća i ostali neželjeni sve do danas. Boljševizam i komunizam te njihovi dobro uhljebljeni i politički ukorijenjeni potomci služe se i primjenjuju staru taktiku - podjeli pa vladaj. Na Udbini se treba zapitati jesmo li konačno na kraju toga povijesnog puta krvlju plaćenih suvremenih zabluda? Na Udbini ove godine nije bilo nikoga od državnih

i stranačkih vođa iz sadašnje vlasti, ni vodećih ni oporbenih. Kakav je stav hrvatskih vlasti prema mučeništvu i žrtvi kroz hrvatsku povijest, takav je njihov današnji stav prema hrvatskoj budućnosti i raseljenosti iseljeništva u svijetu. Na Udbini, pred budućim Zidom hrvatske patnje i boli, hrvatski bi narod i njegova vlast, iz godine u godinu, trebala duboko i snažno preispitivati svoju savijest.

Tekst i slike: Damir Borovčak